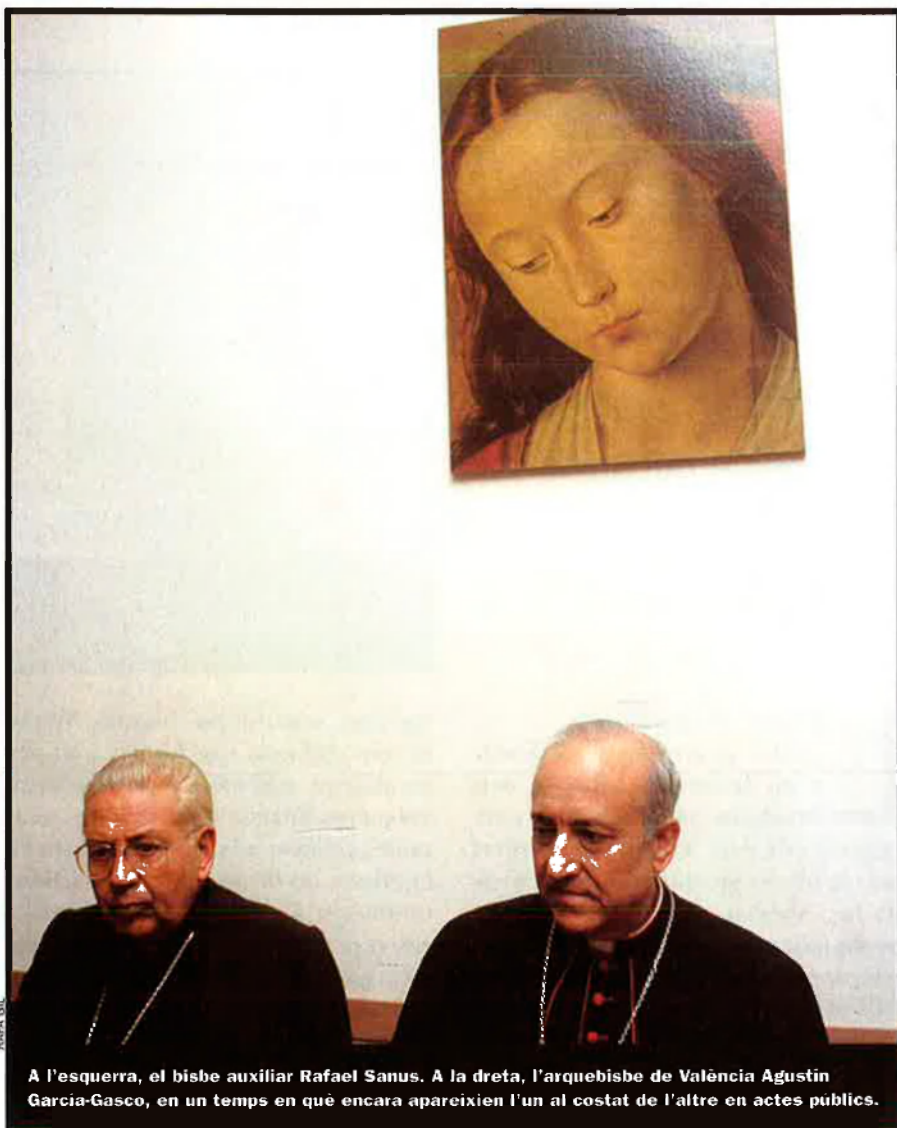

Tensió a l'arxidiòcesi

La dimissió presentada al papa pel bisbe auxiliar de València, Rafael Sanus, ha creat una situació d'enorme malestar en l'arquebisbat que ha arribat a esguitar el Vaticà. Ha esclatat l'enfrontament soterrat que mantenen l'arquebisbe García-Gasco, Sanus... i les diferents concepcions eclesiàstiques que representen.

A l'esquerra, el bisbe auxiliar Rafael Sanus. A la dreta, l'arquebisbe de València Agustín García-Gasco, en un temps en que encara apareixien l'un al costat de l'altre en actes públics.

Molts observadors preveien que les diferències entre Sanus i García-Gasco no es resoldrien sense soroll.

L'esclafit ha estat insòlit, però molts observadors preveien que les diferències entre Rafael Sanus, bisbe auxiliar de València, i l'arquebisbe de València, Agustín García-Gasco, no es resoldrien sense soroll. Sanus va cursar al Vaticà el passat juliol una petició de dimissió, la qual no ha transcendit fins la setmana passada. La jubilació preceptiva és als 75 anys, i ell en té 69. El dret canònic indica que, si no és per motius de salut, o per cansament derivat de l'exercici de

les funcions, la Santa Seu no preveu la renúncia d'un bisbe. Sanus, però, al·lega dos motius, per a ell, insuperables: un "cansament moral" i la sensació de sentir-se "marginat" per l'arquebisbe. El sector crític del clergat valencià li dona suport, i ha aprofitat per expandir la seua disconformitat –fins ara, cautelosament callada– amb la manera d'exercir de García-Gasco.

Home de Roca Cabanilles. Rafael Sanus, nascut a Alcoi, va ser nomenat

bisbe auxiliar de València per l'anterior arquebisbe, Miguel Roca Cabanilles, el 1989. Tres anys després, Roca Cabanilles moria en un accident de trànsit. Sanus, en un comunicat, ha insistit a aclarir que ell mai no va pensar que podria succeir l'arquebisbe, però fonts de l'església han indicat que Roca Cabanilles hauria desitjat aquesta successió. La sorpresa de la mort va tallar les possibilitats d'embastar qualsevol previsió, i el nou arquebisbe va venir de Toledo. Era Agustín García-Gasco, clar representant del clergat conservador (com ho era també Roca Cabanilles), tot i que no pertany a l'anomenat "núcli dur" de la Conferència Episcopal Espanyola.

Els sectors eclesiàstics progressistes indiquen que, durant els primers anys com a bisbe auxiliar de García-Gasco, Rafael Sanus, de concepcions més oberturistes, no va mostrar públicament diferències amb l'arquebisbe. De fet, algunes de les seues manifestacions mediàtiques podien suggerir el contrari: en una entrevista concedida al diari *Levante-EMV* de gener de 1996, declarava que el fet que el PSOE i IU donaren suport a l'ampliació del dret a l'avortament, era motiu suficient per recomanar que no se'ls votara. Sanus encara no havia arribat al "cansament moral" d'avui i esperava que la relació amb l'arquebisbe fructificara.

Però la relació no va fructificar i les diferències —que, realment, ja existien—, s'agregaren fins convertir-se en dissensions. La formació intel·lectual de tots dos, per exemple, va acabar allunyant-los. La de Sanus, professor de la facultat de Teologia de València, està basada en l'amplitud de coneixements eclèctics; la de García-Gasco es mostra més definida envers el pragmatisme pur. Sanus, que en distintes ocasions ha dit "jo pregue en valencià", s'ha mostrat profer a la voluntat de propagar els oficis eclesiàstics en la nostra llengua. García-Gasco, en canvi, ha dit en reiterades ocasions que cal esperar fins que es cree l'Acadèmia Valenciana de la Llengua per potenciar l'ús del valencià en l'església. Mentre que Sanus s'ha manifestat amb prudència davant de qüestions socials delicades, García-Gasco no ha dubtat a

intervenir-hi malgrat la polèmica. En una carta pastoral sobre el paper de les mestresses de casa, apuntava: "quin error més greu el d'aquelles ideologies que volen alliberar la dona masculinitzant-la". I també, tot i la seua bona relació amb el poder, va criticar obertament la llei de parelles de fet promoguda pel conseller de Benestar Social de la Generalitat Valenciana, Rafael Blasco.

A poc a poc, i d'ací ha vingut el detonant de la crisi, l'arquebisbe ha creat un cercle d'homes joves propers que, amb ell mateix, han anat exercint competències que abans corresponien als bisbes auxiliars. Distints sectors eclesiàstics reconeixen que els sacerdots valencians se senten molt desatesos per l'arquebisbe i pels seus homes de confiança.

Així, la dimissió de Sanus ha estat aprofitada per posar de relleu tots els problemes que suren sobre l'arxidiòcesi de García-Gasco: el distanciament respecte al clergat, la seua manera de conduir l'arxidiòcesi i la controvèrsia

social de les seues cartes pastorals, s'han convertit en murs infranquejables. L'arquebisbat no ha reaccionat públicament: només va emetre un comunicat en què anunciava que Sanus havia demanat la "jubilació".

Fonts properes a l'església han precisat que el Vaticà pretenia substituir Sanus, després que sol·licitara la dimissió, per un altre bisbe auxiliar extret d'una llista de noms per a la renovació de la cúria valenciana presentada per García-Gasco. Però, segons les mateixes fonts, tota aquesta llista ha estat refusada. Ara és el nunci apostòlic en l'estat espanyol, Manuel Monteiro, qui estableix contactes amb l'arquebisbat i amb el bisbe auxiliar (la dimissió encara no ha estat acceptada) per solucionar el problema. El punt de vista de la Santa Seu es redueix a dir que tot l'assumpte és "un mal exemple".

Però els preocupa.

Joan M. Oleaque

SOCIETAT CORAL "EL MICALET"

INSTITUT DE MÚSICA, DANSA I TEATRE SALVADOR GINER VIDAL

SOPAR TRADICIONAL DELS PREMIS

BECA D'ESTUDIS MUSICALS

dels ex-alumnes de l'INSTITUT OBRE DE VALÈNCIA (1931-1939), per al curs 2000/2001, a l'alumne/a de l'INSTITUT MUSICAL GINER, que millors qualitats reunisca, a criteri del Claustre de Professors.

VI

PREMI DE TEATRE "EL MICALET"

Organitzat per la "Companyia de Teatre Micalet" patrocinat per la Societat Coral "El Micalet".

VII

PREMI "FRANCESC FERREI PASTOR"

d'Investigadors vers la Llengua, Cultura o Societat, patrocinat per Editorial Dares.

I

PREMI CAIXA POPULAR - ENRIC SOLER I GODES

d'Experiències Pedagògiques a l'Escola, patrocinat per Caixa Popular.

XIII

PREMI MIQUELET D'HONOR

que s'atorgarà: JOSEP IBORRA.

Hotel REINA VICTÒRIA - Barques, 4 · 46002 VALÈNCIA.
Dissabte, 24 de Novembre de 2000. A les 10 de la nit.

Reserva de tickets: Societat Coral "El Micalet"

Gullem de Castro, 73 Tel. 963 92 07 86